

Dnešná antifóna nám predstavuje prichádzajúceho Mesiáša ako Kľúč Dávidov. Po včerajšej je to ďalšia antifóna, ktorá zdôrazňuje Mesiášov pôvod z Dávidovho rodu.

Text antifóny v oslovení vychádza z 22. kapitoly knihy proroka Izaiáša, kde sa hovorí: *„Dám mu na plece kľúč Dávidovho domu, keď otvorí, nikto nezavrie, keď zavrie, nikto neotvorí“* (Iz 22,22). Pôvodne sa tento text vzťahoval na osobu Eliakima, ktorý bol ustanovený za správcu kráľovského paláca. K jeho funkciám patrilo aj otváranie a zatváranie brán kráľovho domu.

Knihá zjavenia sv. Jána však tento text vzťahuje na Ježiša: *„Toto hovorí Svätý, Pravdivý, ktorý má Dávidov kľúč; ,keď on otvára, nik nezavrie, a keď zatvára, nik neotvorí: Poznám tvoje skutky - hľa, nechal som pred tebou otvorené dvere, ktoré nik nemôže zavrieť -, že máš málo sily, no zachoval si moje slovo a nezaprel si moje meno“* (Zjv 3,7-8).

Kristus je Kľúčom Dávidovým, on je otvorením všetkých tajomstiev Starého zákona a je aj držiteľom všetkej moci v Božom kráľovstve. Má vládu nad milosťami a dobrami Cirkvi, nad srdcami ľudí. Má moc aj nad búrkami, ktoré zúria proti jeho kráľovstvu, nad nepriateľmi a falošnými prorokmi, nad Odporcom a jeho pomocníkmi. Jemu je daná *„všetka moc na nebi i na zemi“* (Mt 28,18).

Svojou mocou, svojím kľúčom vstupuje Vykupiteľ do žalára, v ktorom chradnú úbohí hriešnici. Preto voláme: *„príd' a vyved' zo žalára spútaného toho, čo sedí vo tme a tóni smrti.“* Text rezonuje s proroctvom Izaiáša: *„Ja, Jahve, som ťa povolal v spravodlivosti, vzal som ťa za ruku; aby si slepým otvoril oči a väzňov vyviedol zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách.“* (Iz 42,6a.7).

Kristus je najvyšší kráľ, ktorý má moc otvoriť ľuďom Otcovo kráľovstvo a otvára ho nie prejavom moci, ale milosrdnou láskou, ktorá z neho robí človeka medzi ľuďmi a pohýna ho obetovať život, aby im znovu získal právo na vstup do Otcovho domu.

Keď Zachariáš pri narodení Jána Krstiteľa znovu získal reč, *„plný Ducha Svätého“* ospevuje poslanie prichádzajúceho Mesiáša: *„Tak nás vychádzajúci z výsosti a navštívi a zažiarí tým, čo sedia vo tme a tóni smrti“* (Lk 1,78-79).

„Ó, klíč Dávidov, ... příd' a vyslobod'...“ Aby mohol ľudí voviesť do Otcovho domu, musí ich najskôr vytrhnúť z väzenia hriechu a z tmy smrti. Pripraviť sa na Vianoce znamená obrátiť sa ku Kristovmu svetlu, nechať sa osvietiť jeho slovami, jeho evanjeliom, zavrhnúť tmu a nasledovať ho ako Svetlo, ktoré nás navštívilo zhora. Takto obrátení môžeme aj my otvárať brány srdc všetkých ľudí, aby k nim toto svetlo mohlo prísť. Ako pokrstení (a pobirmovaní) máme účasť na Ježišovom spásonosnom poslaní. Žime tak, aby náš príklad nezatváral srdcia ľudí pred svetlom evanjelia! Naopak, nech náš príklad, naša dobrota, láska a milosrdenstvo otvára srdcia ľudí, aby spoznali nebeského Otca. *„Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“* Klúč od Božieho kráľovstva je teraz aj v našich rukách. Otvárajme ním srdcia ľudí pre Krista! PbjK!

Úvahy sú inšpirované nasledujúcimi zdrojmi:

Karel Flossmann: Liturgický rok A, B, C

Josef Hrbata: Písne království I.-II.

František Opletal: Rozjímání nad žalmy

Dan Drápal: Úvahy nad žalmy 1-4

Ján Grešo: Žalmy na kazateľnici

